

חולון אילנים

מסביב לשלחן השבת

בפרשת השבוע מצוה משה את עם ישראל: "היום הזה ה' אלקיך מצנך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים, ושמרת ונעשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך".

על פסוק זה חז"ל תמחים ושואלים - כיצד משה מצוה את עם ישראל לשמר את המצוות שהם צוה באותו יום, הרי משה מדבר עם העם לפני כניסתו לארץ - בשנת ה' - 40 במדבר, ועם ישראל כבר קבלו את התורה בשנה הראשונה לצאתם ממצרים.

ועונים חז"ל שפסוק זה מלמדנו דבר חשוב מאוד: בכל יום דברי התורה צריכים להיות חביבים ונדשים על האדם, כאילו באותו יום התגלה אליו הקדוש ברוך הוא וצוה אותו. אנו מצוים להרגיש בכל לבבנו ובכל נפשנו, כאילו בכל יום מתגלה אלינו ה' בסיני, ומצונו לקיים תורה ומצוות.

לאורך השנה קר זה קשה מאוד. אנו עוסקים בכל מיני דברים, ולעיתים לא מרגישים מספיק את נוכחות ה' בעולם. אבל מימי חדש אלול ועד יום הכפורים - ימים מיוחדים שבהם ה' קרוב אלינו. ראשי התיבות של אלול הם: **אני לדודי ודודי לי**. וכן מספרים חז"ל: "אמר הקדוש ברוך הוא לישאל: נני, נתחן לו של פתח אחד של תשובה נפתח של מוט, נאני פותח לו לשם פתחים שהיו עלות ונכסות שם".

מובטח של שמי שמתקרב אל ה' בחודש זה - אפילו מקבל על עצמו קצת תשוק ולשפר את מעשיו - במצוות שבוין אדם לחברו ובין אדם למקום, ה' מתקרב אליו יותר, ועוזר לו להשפיר ולהתקדש לקראת ראש השנה ויום הכפורים, ונוהג לחדק בשיניה ולקרב את ביאת משיח צדקנו במהרה בנמינו.

בדרך למקדש...

קבוצת אנשים נקנסה בשינה ורקודים לבית המקדש.

"ראית מי בא?" שאל אותי הוולד, הבטתי חיטב, "זהו חכם יהודה הנזיר?" קראתי בהתפעלות, "נכון, חכם יהודה הבראי ממחלתו ונא למקדש להקריב קרבן תורה", ספר לי הוולד.

"היי... ראה, הם נקנסים לבית המקדש, בשביל מה?" שאלתי. "בוא בית המקדש שם נמצאנו להודות לה' ובימים אספיר לך". "זוכר מהו גס המוקד?" שאל הוולד. "כן", נניתי, "**בבית המוקד** ישנים הכהנים, ושם יפה מאוד".

הנה הם נקנסים בעת עליית הנשים, טוב להודות לה', אמרתי והצטרפנו גם אני לרקודים. שעה בבית המקדש לפני מרגשים באמת כמו אפיים זה לזה, ועוד ששמונו כרפאנו של חכם יהודה. ששכנוס לעזרת ישראל להקריב את הקרבן, קרא אלי הוולד, "בא לך **לשבת החיותמות**, ה' הכל משה שערד לא קיט". הכלנו יחד, "הנה" הצביע הוולד, "הסתפלי". נכנסתי פינקה לתוך הלשכה, "מה אלו האפיים הגדולות שנמצאות פה? למה צריך אותם?"

שאלתי: "בתקופת חשמונאים", הסביר הוולד, כשכלו יהודה המכבי וחיליו אל המקדש וטהרו אותו. הם שברו את המזבח שעליו הקריבו הנזירים קרנות טמאים ובעו במקומו מזבח חדש. אלו הם אפיי המזבח הנישן, שהחשמונאים גבנו כאן".

החידה השבועית	אחד של כל זוג היא מלה זהה, אחד שליון זכר ואחד שליון נקבה.
הוא - מאכל לבנה	הוא - בעצ
היא - צורת עמודה	היא - עם מחד

את המשובות לחידה: יש לשלוח לבקש: 08-6610015 או בדואר אלקטרוני: tairner@gmail.com
כותב: עוזי לרד: הרב ישראל שנייד, ירון גורן, תהילה יצחק

מה רבו מעשיך ה'...

קטנטנים עם תאבון גדול

"תמר! תמר! אהה חב לראות את זה!" יוסי החזיק בגדו ששיל פטרוזיליה קטן ונבול. "מישהו הורס לנו את הגנה!" תמר הפסיק לעד בחלקת הדלעות ונא בריצה. הוא התבונן בשתיל המסכן שאכלו לו את כל השקשים "מממ... זה נראה כמו צבדח של ערצב הגנה".

"ער- מה?" שאל יוסי. "ערצב. זה סוג של חרק מאד משנה. יש לו גוף גלילי וחום עם צפרנים גדולות כרגלים וצבתות שחרות ועבות, והוא אוהב מאד לזלל שרשים של צמחים. אוי... ותראה מה קורה כאן!" תמר התכופה והצביע על עלי השקל, שהיו מכסים כלם בנקודות קטנות ונאזמות. כשהתקרב גלה יוסי שהן גם זזות וגש לחן עינים.

"אלו הן **כנימות**, הן מוצצות את נוזלי הצמח עם חדק מיוחד: חניבים להתחיל ללסס את הגנה" אמר תמר, "בוא נלך לקנות חמר למדברת מויקים!" השניים הלכו לכיוון החנות, אבל באמצע הדרך נעצרו כי ענף שמן מאחד העצים נפל וחסם את הדרך. "וואו... מישהו פה זלל בתאבון!" יוסי הצביע על החורים והמחלות הקטנות שהיו על כל הענף. "כן, בטח מחלות של **קרוניות**, חפושיות שאוהבת עץ".

"גם בפרשת השבוע יש כמה מויקים כאלה", חנך יוסי, "ותפלי שמעכשיו יהיו לנו רק ברכות ושישאר לנו גם יקרות!" ושיניהם צחקו.

כבר היו דברים מעולם ואין בזה חידוש, אך דומה שהתגברות התופעה והפרסום שלה, יש בה משו מעבר למידת האיש שפלוני אכלונו ירד מגדולתו. אמנם כל אדם וחשבונו האיש עם בורא עולם ואינו יודעים מהו. אין כיון שמדובר באנשי ציבור ואנשים שפעלו למען הציבור - הציבור כולו צריך להתעורר. הציבור כולו נפגע אם מתברר שראשו ירד מגדולתו, או לדבני פסקו מלחורו. ונתנו

ה' **לראש** ולא **לזנב** והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצוות ה' אלוך אשר אנכי מצוהך היום לשמור ולעשות" (דברים כח, יג).

הזדמנות שניה - חלק א'

זהו. מתחילים את השנה. עכשיו אני כבר לא חתש בבית הספר. השנה אני כבר נתיק ומכיר את כל החקלים, מה מתר ומה אסור, ומכיר חשב אני מכיר את כל החברים בכתה. אזי חקלה, לבוא למקום מר. לא! טוב, אני חב להודור. עוד מעט, צור-יגאל יקרא לי בדיקה אחריה של חקלוקט, מחבורות, יוקן, סלמר, סדור. לא שכחתי כלום. "שקד חמוד, תזדנך, אהה לא רוצה לאחר ביום הראשון לבית הספר, נכון?" אפא יש צודקת, באמת לא נחמד להתחיל את השנה כרגל שמאל. "אני כבר באי עיני, לקחתי את החקלוקט, ובדרך החוצה אפא שמה לו אוכל בתיק, שקית שוקי ביד, חבוק ברכה, "שתתה לך שנה הכי טובה", חזקת אפא, חזקתי בחזקת ונצאתי החוצה מלא בצפינה לקראת השנה החדשה. צור-יגאל חכה לי בחוץ "הפתעה". עמד לידו לך מלא כזה, נמוך, עם שער בחיר, לבוש בחלצה לבנה, עם פנים משה. "שקד, תכיר את מויקים" צור-יגאל היה נראה נבדן. "וואה. הוא השכן החדש שלי ונאם שלי הבטיחה לאמא שלי ש...". הוא שתק. "שאלתי יפה היא הבטיחה!" "הבטיחה שאני אדא לו, ותיאמת שאני יפה צמוד אליו". התפכתי על צור-יגאל, עקמתי את הפה, באמת מה חסר לו בתחלת שנה זה ילד חדש שנראה כמו אפרוח. אני נוצר יגאל חברים טובים, ואם מושיק לה היה צמוד אליו, לא אומר שהוא צמוד אלי גם. ירי טפי. "הכל כדור!" מושיק שאל את צור-יגאל. שיקם חתפלו עלי, שקמתי בפתנים, "הכל טוב, בואו נלך, מאחר".

במקביל להיית רק למעלה ולשמור את מצוות ה'. במקביל לברכה זו ישנה קללה המופיעה בפרשה, אם לא נשמע בקול ה': "הגר אשר בקרבך, יעלה עליך **מעלה מעלה** ואתה תרד **מטה מטה**". הוא ילך ואתה לא תלנו, הוא יהיה **לראש** ואתה תהיה **לזנב** (שם מג-מד).

מערב לרידה של אנשים מגדולתם, אי אפשר להתעלם מהמצב המחפיר והקשה שאנו עדים אליו דווקא בחודש אלול זה. להבדיל אלף אלפי הבדלות, הערבים והפלסטינים "הגר אשר בקרבך" חוגג את חודש הרמדאן והלפי ערבים גודשים את הר הבית, מקום מקדשינו. סוגרים רחובות בשבילים, הם מרימים ראש בכל מקום ובכל פינה ואפיה אכזנו! ושיאיה האומות "החזקות" בעולם, במקום להלחם ברשעה, כמו

המשך בשבוע הבא א"ה...

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 20
פרשת כי תבוא ט"ז באלול תשס"ט

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

איראן דומיה, מפנות את עיקר לחציהם כלפי עם ישראל וארץ ישראל.

בסליחות הנאמרות מדי יום, על פי מנהגי עדות המזרח נאמר "זבול מקדשנו חרב בעווננו, סירטנו היתה לשמה, פי אדמתנו לזרים. כוחנו לנכרים... עבדים משלו בנו, פורק אין מידם..." לצערנו אנו כולנו במצב של "מטה" ולא "למעלה", ונב"א ולא "ראש".

אנו חייבים לנצל את חודש אלול והימים הנוראים, ולהפוך את הקערה על פיה. להמליך את הקב"ה עלינו, ולקבל עלינו עול מלכותו, כל אחד ואחד באופן פרטי ועל ישראל ככלל. כאשר נאמר "וירא את הקב"ה עלינו, בוודאי נזכה לקיום הפס": "ואני כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויָאָר מִמֶּךָ" (שם, י). כשם שהכל יראים מן הקב"ה ומן המלאכים, כך אומות העולם היו יראים מישיראל, וכן נאמר במדרש רבה: "ורא כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וירא מִמֶּךָ" (שמות רבה פט"ו, ו). כאשר נפנים את מידותינו ותפקידנו כעם ה', ממילא לא תאבש לדבר אמונה אחד עם השני, וממילא גם עם אבות העולם. או אז נהיה למעלה ולא למטה, וכמו שאומר מרן ה"ב איש חי" זצ"ל (שהשבוע חל יום פטירתו), ההפרש (בגימטריא) בין "מעלה" ובין "מטה" הוא צ"א (91) שהוא גימטריא של שילוב הויה"ו ואדנו"ת, זאת על ידי ייחוד קודשא ברוך הוא ושכינתה תהיה תוספת מ"מטה" להיות "מעלה" (בן איש חי הלכות, פרשת כי תבוא שנה ראשונה).

נזכה לקיום דברי הנביא ישעיה בהפטרה: "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך דור, כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים, ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה... הקטן יהיה לאלף והצער ילגי עצום, אני ה' בעיניה אחישנה" (ישעיהו ס).

מאמר מפי **הרב ניר בן ארצי שליט"א** **באור ההלכה** **בפנייתו בחודש** **ר' חנו חסן** **אבוי ארבינסקי** **סיפור לשבת** **ב"פ אל ח"**

מזה המורה לנו על הדרך הנכונה.

מאורות ישראל (רבי חיים מצאנז)

הישיבה הגבוהה
"רנית ישראל" בתלמים
כראשות
הרב דוד דרשן הכהן שליט"א
מחדשת את פניה
בשנת הלימודים תש"ע
שיעורי עיון בסביבה הספרית
ע"י רמ"ם מייסדת "כסא ודומים"
לימודי בקיאות בחתנים
ובחיותי רחוב. סלחון בבחינות
ספסל לימודי נבנות
הכולל תעודת "עזרה יורה"
למנועניקים פיתוח קורסים
במכללה/השתי"פ/הס"מ - עיון ומועשי
הישיבה מועידת לבנוני ישיבות קטנות
וחתונות. סוגי החשך הנצחיים
והדודי-לחיים יחד
יומם אישי, חם ומסמר
לפרטנריות: 054-9990574

סבתא
זו הזכות
שלך.
תפליין בית א"ל
1-800-795554
www.tefillin.co.il
02-9775158

ניסית שבת
שילום - 18:24
ת"א - 18:39
ב"ש - 18:41
חיפה - 18:31
זמני שבת
יציאת שבת
יחשולים - 19:35
19:37
ב"ש - 19:37
חיפה - 19:37

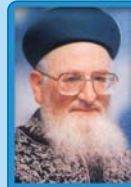
תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.ל. ליש דרום 79315
טל' 08-6610015. 08-6610015. 08-6610015
tairner@gmail.com

נהגות חודש אלול

ארבעים יום שמראש חודש אלול עד יום הכיפורים, מסוגלים לתשובה יותר מכל ימות השנה, כי הם ימי רחמים ורצון. שבראש חודש אלול, עלה משה על הר סיני לקבל לחות שניות ונשתתה משה ברה ארבעים יום והתפלל לה' שיטלח לעם ישראל, וביום הכיפורים אמר לו ה' סלחתי כדברך. וכתב האר"י ז"ל, כי צריך האדם לחזור בתשובה, גם על השגגות שנכשל בהם בשל מה שעשה במזיד (חגים פ' ל' פס' לז-לד).

נהגו הספרדים להתחיל בסליחות מב' אלול עד יום הכיפורים ובני אשכנז מתחילים לפני ראש השנה. ומנהגים שונים יש בתקיעת השופר, שיש שהגו לתקוע חשרית עת אמירת "ג מידות, ויש בקדיש לפני "תענו ותתערו", ויש שאין תוקעים כלל. והאשכנזים נהגו לתקוע אחרי תפילת שחרית כל חודש אלול עד יום כיפורים,

מלבד ערב ר"ה (שם לז-לט).

החל מר"ח אלול נהגים האשכנזים לומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי". ויש אומרים אותו בכל התפילות או רק במנחה ושחרית, או רק בשחרית, מלבד הנהוגים כגון מוילנא שאין אומרים אותו כלל (מעשה רב נג).

את הטענות תיקון. וכן נהגו חכמי ירושלים ללמוד ספר תיקוני זוהר בכל יום כפי רוחם, והעיקר בזה להתחיל בחודש אלול ולסיים ביום הכיפורים את שבעים התיקונים (רה"ח תקפ"א סק' ז', שם מ"ה, מ"ז).

נערך בידי הרב של חיימוביץ - ר"מ בישיבת "ירנת ישראל"

פרפראות לתורה

"ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי" (דברים ס כא)

מצינו בספרים הקדושים, שאם אין אדם הולך בדרך הישר חוזרת נשמתו ומתגלגלת לעולם הזה שוב ושוב. עד שהיא נצרפת ובאה על תיקונה. זהו שמרמז כאן הכתוב: "ועמך כלם צדיקים" - ואם תשאל: הכיכז? והלא רואים אנו גם רשעים? הרי התירוץ: "נצר מטעי" - נצר חור וינטע פעמים רבות ("מטעי" לשון רבים) - היינו נשמה חוזרת כמה וכמה פעמים לעולם הזה, עד שאילו הרשעים הופכים לצדיקים. (הרב מהר"ם מורח)

בניגוד לטבעה. לעומת זה הנפש הטמאה שואפת אל האדמה והעלה היא בניגוד לטבעה. על כן אמרה תורה: "והיית רך למעלה" - שתהיה עלייתך מהירה, שהרי מטבעך מוקמר למעלה - "ולא תהיה למטה" - שלא תהא עלייתך כעלייתו הכבדה של עצם הנמשך מטבעו כלפי מטה, ואילו להלך בקלות נאמר: "הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ותהיה יורד מטה" (פס' מג) - עלייתו של הגר, אשר נפשו נמשכת מטבעה כלפי מטה, תהא כבדה ואטית. "מעלה מעלה", כעין "קימעה קימעה" ויורדתך אתה, אשר מטבעך נפשך שואפת כלפי מעלה, תהא גם היא כבדה ואטית: "מטה מטה" - לא בבת אחת... (הרה"ר רבי עזריאל הילדסהיימר ז"ל)

צוהר לתיבה - ר' חנן סגן

כי תבוא אל הארץ - האם אפשר לצאת מבלי שונכנסת?!

השמות "כי תבוא" ו"כי תצא", הם בעלי משמעות הפוכה. "כי תצא למלחמה..." מתייחסת למלחמת הרשות, לאחר הביאה לארץ ישראל. אך ראייה לכאורה, הקדים את פרשת "כי תבוא אל הארץ" לפרשת "כי תצא", כי לצאת אפשר רק **בכפנינו!** אומנם "אין מוקדם ומאוחר בתורה", אך ברור שיש חשיבות רבה לסדרן של הפרשיות, כפי שאנו מוצאים בדרשות חז"ל הגויות על פסיקות פורשיות. נכון אפוא לשאול, מדוע נסמכו שתי הפרשיות, ובסדר זה דווקא?

השורש **ב.ו.א.** מייצג גם כוונה של הנכנס להתחרת אל המקום, להשפיע עליו ולשנותו או להשתנות בהשפעתו הברוכה. בית-כנסת הוא מקום שאנשים באים אליו, כדי להיפתח להשפעתו הרוחנית ולהיטיב בה. ומצינו בתלמוד "לעולם יבנה אדם שני פתחים בבית-הכנסת", ולפי הירושלמי, נכון לבנות בית-הכנסת כך שהמפתח יבנה בפתח מפנים לפתח (יעבור שתי דלתות), כדי שיוכל להתרכז בפתחו ולא יושפע מהנושעה בחוץ, על אך הדבר מאט ומסרבל את הכניסה. על

דרך פנימיות ניתן לומר שהדרישה לשתי דלתות, במקום לקבוע מרחק מינימאלי מהחוץ למשל, כמו באה לרמוז שתפקידה של כל אחת מהדלתות, שונה בתכלית. המטרה היא למנוע מצב של **רגל פה ורגל שם**, שמשמעותו למעשה, היא **לא פה ולא שם**. הדלת החיצונית, לא נועדה לכניסה, אלא **ליציאה**, מהשוק, מרחובות העיר, מאוירת החולין הגשמיים. רק לאחר שאנו **מחוץ לחוץ**, לאחר שקיימנו "כי תצא", אנו מגיעים לשער "כי תבוא", **נכנסים** להיכלול של מלך וחשים שבפנים.

בהבנתנו בכלל "תצא" (שלא "הגשמים" המציאו), מבעד לעדשות "פנימיות", חלומה של יעקב, **"סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"**, מסמל את השאיפה הפנימית שבכל יהודי, להציב סולם **אֶרְצָה**, על הקרקע הגשמית, ובאמצעות **החומר**, להוסיף ולעלות **ברוחני** עד "וראשו מגיע השמימה". דווקא **הסולם** מייצג תהליך זה, כי אין מדובר בקפיצה, אלא

הטוב, הוא משתף בכך את הקב"ה בעשייה הזאת, והיא מחזיקה מעמד שנים רבות. אז היצירה שייצר האדם טובה היא, לימוד התורה שלו טוב ומוצלח, תפילתו טובה, יש לו שלום בית, והאדם עושה מצוות מתוך שמחה וה' איתו. בנוסף לכך, כאשר אדם שמת, הוא מחיך ופוחח לבבות וכך אנשים נוספים נדבקים בשמחה שלו.

לדוגמא בחיינו: אישה המבשלת אוכל בבית, שאופה חלות, עוגות ומנקה את הבית, אם היא עושה זאת מכל הלב ושמחה במה שעושה (כאשר עושה לכבוד שבת, נוספת גם קדושת השבת), אז יצר הטוב מתחבר לאישה, הלב שמח והפנים מחייכות, והקב"ה שותף איתה בכל העשייה שלה. הקב"ה שותף באפיקת העונה וממילא היא תצא מוצלחת וטעימה מאוד. לדוגמא: יצאנו נשים, כאשר הן אופות חלות או עוגות, פעמים הן יוצאות טעימות ופעמים לא כ"כ, ומדוע? אלא כיון שכאשר האשה אופה מתוך שמחה וברצון הלב - העוגה תצא טעימה. אך, כאשר האשה עצובה ובדיכאון, כך גם תצא העוגה או החלה.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

נחפץ לשנכזה כלנו לעשות את מעשינו מתוך שמחה, ובכך נשתף את הקב"ה איתנו בכל פועלנו, ונזכה לברכה הגדולה לאורו של משיח.

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" (דברים כח, מז)

השמחה קשורה היא לעשייה הבאה מכל הלב, לעשייה בטוב לב. אם אדם עצוב, מדוכך או מיואש, הרי מוחו נאטט והנפשו הבהמית שלו משתלטת על כל גופו. כך הרוח הקדושה ונשמתו הטהורה מתנתקים ממנו. כאשר יש נתק כזה מהרוח והנשמה, דמו נהיה סמיך והאדם מצוי באטימות, ללא רוח חכמה, ללא רוח דעת, ללא רוח תבונה ועצה. כאשר ליבו ומוחו של האדם נאטטים, הרוח אינה יכולה להיכנס ללב, והנשמה אינה נכנסת למוח. מאידך, כאשר אדם שמת, הוא מעורר את הנפש הטהורה ומושיך את הרוח לגוף ואת הנשמה למוח וכך יש לו מחשבה זכה וטהורה.

כל יהודי שהוא בשמחה אמיתית, מתמלא בחשק לחיים. מתמלא ברוצן טוב לעבוד ובמחשבות טובות על העתיד. מתוך כך קל לו יותר להתפלל ברוח כוונת הלב, ויש לו הבנה טובה יותר בלימוד התורה, כיון שיש לו חיבור של הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

הרוח והנשמה לגוף. אדם שכזה פניו מאירות, הוא נעשה חביב על הבריות ולכל מקום שמגיע אנשים פותחים לו דלתות, והוא מצליח בכל מה שעושה. דרך הנשמה שהיא חלק אלוך ממעל האדם מקבל האורות

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599 599 599 ו 10:00 ל 15:00 בימים א' ה'

לכבוד המלואות 100 שנה לפטירת רבנו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" זצוק"ל

מקום מסתור, עקבו נוסעי השיירה הנכרים בתימהון אחר היהודים השרים ומזמרים כאילו מצויים הם בבית הכנסת. במקום ישוב. התפילה הסתיימה, רבנו קידש על היין והסב עם מלווי לסעודת השבת, כאילו היה מסב ליד שולחנו, בבית... הלבנה עמדה במרומי הרקיע והאירה את שולחן השבת. קולות השירה עדהו ברחבי המדבר, והערבים רואים ושומעים. לפתע נחרדו. הבחינו בכנפיות שודדים שהגיחה מעבר להרים ושעטה לעבר היהודים המזמרים. "הם אבודים", חלפה במוחם המחשבה הנוראה.

ואז ארע הפלא: השודדים שהתקרב, ירדו מעל סוסיהם והתקדמו לעבר היהודים. לפתע נטוה הם במהירות, עלו על סוסיהם והתרחקו בדהרה. הערבים הנדהמים הגיחו ממחבואם, סיפרו לרבנו על נס ההצלה המופלא, גידו בהערצה שולי גלימתו ואמרו: "עתה יבאנו כי אין כאלוהי היהודים".

מקום מסתור, עקבו נוסעי השיירה הנכרים בתימהון אחר היהודים השרים ומזמרים כאילו מצויים הם בבית הכנסת. במקום ישוב. התפילה הסתיימה, רבנו קידש על היין והסב עם מלווי לסעודת השבת, כאילו היה מסב ליד שולחנו, בבית... הלבנה עמדה במרומי הרקיע והאירה את שולחן השבת. קולות השירה עדהו ברחבי המדבר, והערבים רואים ושומעים. לפתע נחרדו. הבחינו בכנפיות שודדים שהגיחה מעבר להרים ושעטה לעבר היהודים המזמרים. "הם אבודים", חלפה במוחם המחשבה הנוראה.

ואז ארע הפלא: השודדים שהתקרב, ירדו מעל סוסיהם והתקדמו לעבר היהודים. לפתע נטוה הם במהירות, עלו על סוסיהם והתרחקו בדהרה. הערבים הנדהמים הגיחו ממחבואם, סיפרו לרבנו על נס ההצלה המופלא, גידו בהערצה שולי גלימתו ואמרו: "עתה יבאנו כי אין כאלוהי היהודים".

מקום מסתור, עקבו נוסעי השיירה הנכרים בתימהון אחר היהודים השרים ומזמרים כאילו מצויים הם בבית הכנסת. במקום ישוב. התפילה הסתיימה, רבנו קידש על היין והסב עם מלווי לסעודת השבת, כאילו היה מסב ליד שולחנו, בבית... הלבנה עמדה במרומי הרקיע והאירה את שולחן השבת. קולות השירה עדהו ברחבי המדבר, והערבים רואים ושומעים. לפתע נחרדו. הבחינו בכנפיות שודדים שהגיחה מעבר להרים ושעטה לעבר היהודים המזמרים. "הם אבודים", חלפה במוחם המחשבה הנוראה.

ואז ארע הפלא: השודדים שהתקרב, ירדו מעל סוסיהם והתקדמו לעבר היהודים. לפתע נטוה הם במהירות, עלו על סוסיהם והתרחקו בדהרה. הערבים הנדהמים הגיחו ממחבואם, סיפרו לרבנו על נס ההצלה המופלא, גידו בהערצה שולי גלימתו ואמרו: "עתה יבאנו כי אין כאלוהי היהודים".